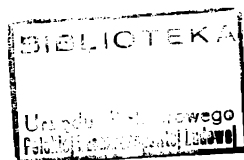

URZĄD PATENTOWY

E 05 d 3 / 02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24982.

Kl. 68 c, 6.

Hermann Herz
(Troyl, Wolne Miasto Gdańsk).

Zawiasa do prawych lub lewych drzwi.

Zgłoszono 23 marca 1936 r.

Udzielono 18 maja 1937 r.

Znane zawiasy do drzwi, przymocowane za pomocą śrub, posiadają nieruchome lub luźne sworznie i są wykonywane jako zawiasy lewe lub prawe. Podczas zdejmowania drzwi z zawias, zaopatrzonych w nieruchome sworznie, należy drzwi otworzyć prawie pod prostym kątem, a potem podnieść je tak wysoko, aby sworznie został całkowicie uwolniony. Przy użyciu zawias, zaopatrzonych w luźne wyjmowane sworznie, należy te ostatnie całkowicie wyjmować w celu zdjęcia drzwi. Wskutek tego może zdarzyć się, że sworznie te zaginą.

Zawiasa do prawych lub lewych drzwi według wynalazku, przymocowywana za pomocą śrub, umożliwia usunięcie tych wad. Zawiasa ta jest zaopatrzona w prze-

stawne sworznie. Podczas zdejmowania drzwi zbędne jest ich podnoszenie, a wystarczy wysunąć tylko jeden ze sworzni przytrzymując go w tym wysuniętym położeniu. Po obróceniu tego sworznia w tulejce zawiasy można go pozostawić w tym obróconym położeniu, po czym drzwi mogą być stosunkowo łatwo zdjęte po przesunięciu ich w bok. Te same czynności należy wykonać w odwrotnej kolejności podczas zakładania drzwi. Zawiasa według wynalazku może mieć inną wielkość niż znane zawiasy, przy czym może być mniejsza od tych znanych zawias.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania zawiasy według wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok z boku zawiasy do lewych drzwi, a fig. 2 — częściowy wi-

dok z przodu oraz częściowy przekrój podłużny tej samej zawiasy.

Zawiasa według wynalazku posiada długą płytkę 1 oraz krótką środkową płytkę 2, połączone każda z przynależnymi tulejkami 3, 4 względnie 5. Wewnątrz tulejek jest osadzony nastawny sworzeń 6, 13, 23 oraz krótki sworzeń 7. Na końcu sworznia 6, 13, 23 znajduje się łeb 8 z występnem 9, który wsunięty jest w wycięcie 10 tulejki 3. Sworzeń 6, 13, 23 jest zaopatrzony w dwa obwodowe rowki 11, 12, połączone z podłużnym łożbkiem 14. Krótki sworzeń 7 jest również zaopatrzony w łeb 15 z występnem 16, który wsunięty jest w wycięcie 17 tulejki 4. Sworzeń 7 jest umocowany nieruchomo za pomocą śruby 18, sworzeń 6, 13, 23 zaś może być przytrzymywany i prowadzony za pomocą śruby 19. Liczba 20 oznacza otwór gwintowany do śruby 18 w tulejce 4, a liczba 21 takież otwór do śruby 19. Wkładka pierścieniowa jest oznaczona liczbą 22.

Gdy zawiasa lewa, przedstawiona na rysunku, ma być zamieniona na zawiasę prawą, należy zluźnić śruby 18 i 19 i wysunąć sworznie 6, 13, 23 i 7. Potem należy przestawić te sworznie czyli założyć sworznie 6, 13, 23 od dołu, a sworzeń 7 — od góry i z powrotem wkręcić obie śruby 18, 19, przy czym śruba 18 służy wówczas jako śruba nastawcza. Następnie należy usta-

wić zawiasę tak, aby sworznie 6, 13, 23 z łbem 8 znajdował się znowu u góry. W ten sposób lewa zawiasa została zamieniona na prawą zawiasę.

Zastrzeżenie patentowe.

Zawiasa do prawych lub lewych drzwi, przymocowywana za pomocą śrub i posiadająca jeden dłuższy luźny sworzeń z łbem, zaopatrzony w dwa rowki obwodowe, połączone jednym podłużnym łożbkiem, oraz drugi krótszy nieruchomy sworzeń z łbem, znamienna tym, że dłuższy luźny sworzeń (6, 13, 23) zawiasy zaopatrzony jest w występ (9), wykonany na podstawie przynależnego łba (8) i znajdującego się w wycięciu (10) górnej tulejki (3) zawiasy, jak również krótszy nieruchomy sworzeń (7) zawiasy, zaopatrzony w taki sam występ (16), wykonany na podstawie jego łba (15) i znajdujący się w wycięciu (17) dolnej tulejki (4) zawiasy, przy czym każda ze śrub nastawczych (18, 19), służących do przytrzymywania względnie prowadzenia sworzni zawiasy, wkręcona jest w jedną z dwóch tulejek (3, 4), połączonych jedną wspólną płytką (1).

Hermann Herz.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

